

niet af. We stapten op de villa toe, en vroegen den bewoner ervan, den heer S., of we de bus met het nest eens mochten zien, wat hij ons volgaarne toestond. De bodem van de bus was heelemaal bedekt met een dikke laag nestmateriaal, en in een uitholling daarvan lagen de al zeer groote jongen. Telkens zag ik de oude Pimpelmees door de gleuf van de bus komen binnenvliegen met voedsel, soms groene rupsjes. Vaak kwamen beide ouden tegelijk. Ook kon ik mooi zien hoe de ouden het nest schoon hielden, dit deden zij n.l. door de uitwerpselen uit het „derriere” van het jong te pikken en er mee weg te vliegen.

Het is wel jammer dat ik dit nest pas gezien heb toen de jongen al zoo ver gevorderd waren, en dat ik niets van den aanbouw van het nest gezien heb. Ik zal daarom hier melden wat de heer S. me ervan vertelde: In het begin vond hij elken dag „strootjes” in zijn brievenbus, die er dacht hij door straatjongens ingegooid waren. Telkens haalde hij ze eruit, maar op een goeden dag vond hij er zooveel „rommel” in dat hij aan vogels begon te denken, en toen hij oplette zag hij de Pimpelmees ook. Voortaan liet hij nu alles in de bus liggen, en vroeg den postbeambten (die tot nu toe er ook elken dag hun stukken in hadden gedeponneerd) of zij die voortaan in een doos, die hij bij de deur plaatste, wilden doen; bovendien maakte hij de opening van de bus met een stuk bordpapier tot op een klein gat na dicht. De meezen maakten nu „ongestoord” hun nest af, hoewel de opening van de bus vlak naast de voordeur van 't huis was. Er werden volgens den heer S. 8 eieren in het nest gelegd, hiervan zijn 6 uitgekomen.

Hilversum.

F. J. NIEUWENHUYZEN JR.

Nog een brievenbus. — Maandag, 2en Pinksterdag, zittend op het terras van de „Gooische Boer”, merkte ik een koolmees op, die schijnbaar een nest in de buurt had. Na even wachten vloog hij op een aan 't hek verbonden brievenbus; en gij begrijpt mijn verwondering toen ik alras bemerkte dat zich hierin zijn nest bevond. Even te voren waren er nog een aantal ansichten ingeworpen en door diezelfde opening vloog het meezenpaar, af en aan.

BEN. KAMMEIJER.

Vischarend. — Zondag 4 Mei zat ik op de zomerkade van den Westmerwedepolder, even beoosten het Huis de Merwede. Achter me was de jeugd in de lage weiden verspreid, op zoek naar kievitsbloemen. Toen ik even omkeek zag ik, misschien op 15 M. afstand en 10 M. boven de wei een roofvogel, die wat grootte en rustigen vleugelslag betreft, aan een reiger deed denken. Geen lange pooten achterwaarts, geen gebogen nek gaven direct de zekerheid dat het geen reiger was. Dadelijk moest ik denken aan een *vischarend*, ofschoon ik er nooit een gezien heb. Hij kwam uit het Zuiden, en vloog op 10 à 15 M. hoogte de Merwede over en streek toen neer in een griendje. Bij een zwenking zag ik donkere vleugelpunten, donker middenstuk en wit of grijs daartusschen. Aan den onderkant vertoonde zich veel wit. Dr. Eyckman, met wien ik erover sprak, vond de diagnose wel gevaarlijk, maar meende toch ook wel, dat het een vischarend was. Het vorige jaar is in Augustus bij Puttershoek een exemplaar geschoten, dat op 't oogenblik deel uitmaakt van Dr. Eyckman's verzameling.

Dordrecht, 5 Mei 1924.

W. LOUWAARS.

Zwarte Specht en Blauwe Reiger. — Misschien vindt u het wel de moeite waard te vernemen, dat ik 16 Mei onder Schaarsbergen bij Arnhem een Zwarte Specht heb gezien. De vogel vloog vanuit het dennebosch naar een boomengroep, waar hij tegen een eikje ging zitten. Toen ik dichterbij kwam, verdween hij met een schreeuw in het bosch.

Ook heb ik in het Staalduinsche bosch tusschen Hoek van Holland en Maassluis de reigerkolonie bezocht, die thans uit een twintigtal nesten bestaat. Een jaar of vier geleden was de kolonie op deze zelfde plaats veel grooter. Toen ik er nu 23 April was, zaten in sommige nesten al jongen; de meeste vogels zaten echter nog te broeden.

Arnhem, Beaulieustr. 3.

S. H. VISSER.

Aankomst van vogels in de omgeving van Utrecht. — In het Mei-nummer deelde ik reeds mede, dat door mij de Witte Kwikstaart, Tjiftjaf, Boerzwaluw, Gekr. Roodstaartje, Nachtegaal, Gele Kwikstaart en Fitis respectievelijk den 15en en 22en Maart en 9, 11, 15, 16 en 17 April voor het eerst werden waargenomen. Later volgden:

- 25 April: Koekoek gezien en gehoord.
 Paapjes, zoowel man als vrouwtje gezien.
 26 " Oeverwaluw gezien.
 29 " Sprinkhaanrietzanger 3 keer gehoord. (In deze omgeving door mij nooit waargenomen).
 30 " Huiswaluw gezien.
 Tortelduif gezien en gehoord.
 Boschrietzanger gezien.
 3 Mei: Groote karkiet gehoord en gezien.
 4 " Grasmusch gezien.
 Kleine karkiet gezien en gehoord.
 6 " Gierzwaluw gezien.
 17 " Grauwe vliegevangener gezien.

Wat betreft het door mij waargenomene betreffende 't bouwen der nesten en eerste legsel het volgende:

8 Maart: Roeken bouwen hun nest.	24 April: Waterhoen heeft 4 eieren.
23 " Kievit maakt nest.	30 " Witte kwikst. " " "
24 " Ekster " "	Graspieper " 4 "
25 " Kauwtje " "	6 Mei: Roerdomp (te Tienhoven). heeft 4 bebroede eieren.
26 " Zanglijster maakt nest.	Rietgors heeft 4 eieren.
1 April: Woudduif broedt.	8 " Kneutjes bouwen hun nest.
7 " Kievit heeft 4 eieren.	12 " Kneutje heeft 3 eieren.
12 " Zanglijster heeft 3 eieren.	Tortelduif " 2 "
13 " Wilde eend " 2 "	17 " Paapje " 6 "
23 " Grutto " 4 "	Koolmees " 10 "
Merel " 1 ei."	21 " Boerenwaluw 3 "

Utrecht, 24 Mei 1924.

A. A. VAN DER VOOREN.

Mooi Drente. — Gevonden door enkele van m'n leerlingen. 25 Mei: bosch te Ooster Hesselen (de Klenkert). *Zevenster*. *Triontalis europaea* L., zeldzaam. — 27 Mei: Landweggetje te Odoorn, *Knollathyrus* L. *montanus*, in deze streken zeer zeldzaam.

Koelvorden, R.H.B.S.

FR. H. BOUMAN.

Waarnemingen bij Kruisspinnen. — Het artikel van den heer Mellink op blz. 33 van dezen jaargang mag zeker met vreugde worden begroet, omdat er belangstelling uit blijkt voor een groep van dieren, waarvan de bestudering in Nederland in het bijzonder verwaarloosd wordt. Het zij mij intusschen veroorloofd, eenige kantteekeningen te maken op punten die mij niet geheel juist voorkomen.

In de eerste plaats is het bijna uitgesloten, dat in schrijver's tuin naast *Epeira diademata* ook *Epeira quadrata* zou leven. Laatstgenoemde soort is vrij algemeen in vochtige heistreken, maar in stadstuinen nooit aangetroffen. Afgaande op de (omgekeerd gereproduceerde) foto, kan ik mij niet anders voorstellen, dan dat we hier met *Meta segmentata* te doen hebben, een spin, die in tuinen algemeen is. In Amsterdam is ze zelfs talrijker dan de kruisspin.

Een naamverwarring als de onderhavige vermindert de beteekenis van een biologische mededeeling in niet geringe mate. Hoe licht kan het voorkomen, dat een ander de werkelijke *Epeira quadrata* gaat bespieden en beschrijven en daarbij tot geheel andere conclusies komt? Het is n.l. een feit, dat *E. quadrata* in levensgewoonten verder van *Meta* afstaat dan de gewone kruisspin. Vroeger (Jaargang 18, blz. 368) heb ik, juist over spinnen sprekende, de noodzakelijkheid bepleit van het vooraf onderzoeken met welke soort men te doen heeft. Later (Jaargang 21, blz. 269, 310, 327) heb ik er nog den nadruk op gelegd, dat in het bijzonder de spinnen, die z.g. wielvormige webben maken, in hun doen en laten onderling nog zeer verschillend zijn. In ieder geval is een grondige kennis der soorten een absoluut vereischte voor iemand, die zoo gelukkig is, dat het hem al „zeer gauw" blijkt, „dat we verschillende meeningen over de gewoonten moeten herzien". Misschien moeten